

وحید عظیم‌نیا
دبیر گروه اقتصادی

اطهارات اخیر وزیر اقتصاد بر کنار شده دولت چهاردهم، در روزهایی که فضای سیاسی همچنان تحت تأثیر تنش‌های اقتصادی و اجتماعی است، بار دیگر صحنه سیاسی کشورمان را به میدان مناقش‌های تازه تبدیل کرده است. همتی در مصاحبه‌ای که حدود سه ماه پس از استیضاح و برکناری‌اش از وزارت اقتصاد منتشر شد، ادعاهایی جنجالی علیه برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی مطرح کرده و مدعی شده است نمایندگان در جریان استیضاح او، به دلیل تمکین نکردنش به درخواست‌های غیرقانونی‌شان، از جمله اعطای پست‌های مدیریتی نظیر مدیرعاملی یا عضویت در هیئت‌مدیره شرکت‌ها و بانک‌ها، به استیضاح او رأی داده‌اند. این اظهارات که بدون ارائه اسناد و مدارک مشخص مطرح شده‌اند، واکنش نمایندگان مجلس را به دنبال داشت و موضوع را به سطحی فراتر از یک مناقشه سیاسی معمول ارتقا داد. چند روز پیش، در یادداشتی با عنوان «آزمون اعتماد آفرینی مجلس» نوشتیم: «شفافیت بی‌لکنت، قاطعیت بدون مصلحت‌اندیشی و رسیدگی علنی، تنها راه صیانت از منزلت مجلس و حفظ سرمایه اعتماد عمومی در این میدان پر مخاطره است. در غیر این صورت، سکوت به معنای تأیید ضمنی تلقی خواهد شد.» اینک با ورود رسمی مجلس به این موضوع و ارجاع شکایت نمایندگان به دادستان عمومی و انقلاب تهران، به نظر می‌رسد این نهاد در پی آن است از جایگاه خود دفاع و اعتماد عمومی را بازسازی کند، اما آیا این واکنش می‌تواند به بازسازی سرمایه اجتماعی مجلس منجر شود؟ آیا اظهارات همتی، فارغ از صحت و سقم آنها، نشانه‌ای از شک‌فک عمیق‌تر در اعتماد میان نهادهای حاکمیتی و جامعه است؟

■ ادعایی بدون سند یا افشاگری جسورانه؟

عبدالنصر همتی که در سال‌های اخیر به چهره‌ای شناخته‌شده در عرصه سیاسی و اقتصادی تبدیل شده است، با طرح ادعاهایی علیه نمایندگان مجلس، بار دیگر توجهات را به خود جلب کرده است. او در مصاحبه‌اش مدعی شد برخی نمایندگان، در ازای حمایت از او در جریان استیضاح، در خواست‌هایی غیرقانونی مطرح کر ده‌اند. این ادعاها اگر چه در ظاهر افشاگرانه به نظر می‌رسند، اما به دلیل فقدان اسناد و شواهد مشخص، بیش از آنکه به روشنگری منجر شوند، به اتهام‌زنی شباهت دارند. همتی که خود زمانی در بالاترین سطوح تصمیم‌گیری اقتصادی کشورمان حضور داشته، به خوبی از وزن و تبعات چنین اظهاراتی آگاه است، با این حال امتناع او از ارائه اسامی نمایندگان یا مستندات روشن، این پرسش را ایجاد می‌کند که آیا این سخنان از سر دلسوزی برای شفافیت بوده است یا تلاشی برای توجیه عملکرد گذشته و جلب توجه افکار عمومی؟ در فرهنگ سیاسی، طرح اتهامات کلی بدون ارائه مدرک، سابقه‌ای طولانی دارد. این رویه، نه تنها به اعتماد عمومی لطمه می‌زند، بلکه فضای گفت‌وگو سازنده را به میدان مناقشات بی‌حاصل تبدیل می‌کند. همتی به‌عنوان فردی که سال‌ها در مناصب حساس حضور داشته است، می‌توانست با ارائه شواهد ملموس، گامی در جهت اصلاح ساختاری بردارد، اما انتخاب او برای طرح ادعاهای کلی و سپس دعوت به انتشار فیلم کامل مصاحبه‌اش، به جای ارائه اسناد، این شائبه را تقویت می‌کند که هدف او بیش از افشاگری، جلب توجه و ایجاد حاشیه بوده است.

■ دفاع از حیثیت یا فرار از پاسخگویی؟

ورود مجلس به این موضوع، با ارجاع شکایت نمایندگان به دادستان عمومی و انقلاب تهران و تأکید رئیس هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان، بر پیگیری قضایی، نشان‌دهنده حساسیت بالای این نهاد به حفظ جایگاه خود است. نمایندگان مجلس که خود را اوکیل ملت و پاسدار منافع عمومی می‌دانند، نمی‌توانند در برابر اتهاماتی که کل نهاد قانون‌گذاری را زیر سؤال می‌برد، به تفاوت بمانند، اما واکنش مجلس، هر چند بجای و ضروری به نظر می‌رسد، باید با دقت و شفافیت همراه باشد تا از تبدیل شدن به یک ابزار سیاسی برای تسویه‌حساب جلوگیری شود. محمصالح جوکار در اظهارات خود، همتی را به ارائه اسناد و مدارک دعوت و تأکید کرده است: «اگر اقای همتی سند و مدرکی درباره اظهارات خود دارد، این مدارک را به هیئت نظارت بفرستد و این هیئت آماده بررسی آنهاست. این رویکرد در ظاهر منطقی و مبتنی بر اصول حقوقی است، اما پرسش این است که آیا مجلس به‌عنوان نهادی که خود باها متهم به عدم‌شفافیت در عملکرد شده، می‌تواند ا قاطعیت و بی‌طرفی این موضوع را به سرانجام برساند؟ آیا پیگیری قضایی این ماجرا، بدون فرایند علنی و شفاف، به جای بازسازی اعتماد عمومی، به بدبینی بیشتر منجر نخواهد شد؟ همان‌گونه که در یادداشت پیشین اشاره کردیم، «شفافیت بی‌لکنت» و «سیدگی علنی» کلیدهای اصلی حفظ منزلت مجلس هستند. اگر این فرایند به‌صورت پشت درهای بسته یا با مصلحت‌اندیشی‌های سیاسی پیش رود، نه تنها اتهامات همتی بی‌پاسخ می‌ماند، بلکه شائبه تأیید ضمنی این ادعاها در افکار عمومی تقویت خواهد شد. مجلس، به‌عنوان خانه ملت، مدارک را به هیئت نظارت بفرستد و این هیئت آماده بررسی آنهاست. این رویکرد در ظاهر منطقی و مبتنی بر اصول حقوقی است، اما پرسش این است که آیا مجلس به‌عنوان نهادی که خود باها متهم به عدم‌شفافیت در عملکرد شده، می‌تواند ا قاطعیت و بی‌طرفی این موضوع را به سرانجام برساند؟ آیا پیگیری قضایی این ماجرا، بدون فرایند علنی و شفاف، به جای بازسازی اعتماد عمومی، به بدبینی بیشتر منجر نخواهد شد؟ همان‌گونه که در یادداشت پیشین اشاره کردیم، «شفافیت بی‌لکنت» و «سیدگی علنی» کلیدهای اصلی حفظ منزلت مجلس هستند. اگر این فرایند به‌صورت پشت درهای بسته یا با مصلحت‌اندیشی‌های سیاسی پیش رود، نه تنها اتهامات همتی بی‌پاسخ می‌ماند، بلکه شائبه تأیید ضمنی این ادعاها در افکار عمومی تقویت خواهد شد. مجلس، به‌عنوان خانه ملت، موظف است نه تنها از حیثیت خود دفاع کند، بلکه این دفاع را به‌گونه‌ای انجام دهد که اعتماد عمومی به این نهاد خدشه‌دار نشود.

■ سرمایه اعتماد عمومی در معرض خطر

اعتماد عمومی، به‌عنوان سرمایه‌ای گرانبها در سال‌های اخیر به دلیل چالش‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در کشورمان به شدت آسیب دیده است. اظهارات همتی، فارغ از صحت و سقم آنها، نشانه‌ای از بی‌ماری مزمن در نظام سیاسی کشورمان است؛ فقدان اعتماد عمومی طبیعی میان نهادهای حاکمیتی و جامعه، وقتی یک مقام ارشد سابق، بدون ارائه مدرک، اتهاماتی علیه نمایندگان ملت مطرح می‌کند و مجلس در پاسخ به جای شفاف‌سازی، صرفاً به پیگیری قضایی بسنده می‌کند، این چرخه معیوب ادامه می‌یابد. اعتماد عمومی، تنها با شفافیت و پاسخگویی بازسازی می‌شود. اگر همتی اسنادی در اختیار دارد، باید آنها را به‌صورت علنی ارائه دهد تا دغد تا نهادهای نظارت‌نی از جمله هیئت نظارت بر رفتار نمایندگان، بتوانند با دقت و بی‌طرفی آنها را بررسی کنند. از سوی دیگر، مجلس نیز باید فراتر از واکنش دفاعی، سازوکاری شفاف برای رسیدگی به چنین اتهاماتی ایجاد کند.

■ ضرورت بازنگری در فرهنگ سیاسی

ماجرای همتی و مجلس، تنها یک نمونه از چالش‌های عمیق‌تر در فرهنگ سیاسی است. در این فرهنگ، اتهام‌زنی بدون مدرک، تسویه‌حساب‌های سیاسی و فقدان شفافیت، به امری عادی تبدیل شده است. این رویه نه تنها به حل مشکلات کشور کمک نمی‌کند، بلکه شکاف میان مردم و حاکمیت را عمیق‌تر می‌سازد. همتی به‌عنوان فردی که خود زمانی بخشی از ساختار تصمیم‌گیری بوده است، باید بیش از دیگران به اهمیت ارائه مدرک و به‌ریز از کلی‌گویی آگاه باشد. مجلس نیز به‌عنوان نهادی که باید الگوی پاسخگویی باشد، موظف است با قاطعیت و شفافیت به این اتهامات پاسخ دهد. برای جلوگیری از تکرار چنین مناقشاتی و بازسازی اعتماد عمومی، پیشنهاد می‌شود مجلس فرایند رسیدگی به شکایات علیه همتی را به‌صورت علنی پیش ببرد. این اقدام، شائبه هرگونه مصلحت‌اندیشی یا پنهان‌کاری را از بین می‌برد. اظهارات عبدالنصر همتی و واکنش مجلس به آن، آزمونی بزرگ برای هر دو طرف است. همتی با طرح ادعاهایی بدون مدرک، خود را در معرض اتهام افترا و تضعیف اعتماد عمومی قرار داده است. مجلس نیز در پاسخ به این اتهامات، در برابر آزمونی تاریخی برای اثبات شفافیت و پاسخگویی قرار دارد. همان‌گونه که در یادداشت «آزمون اعتماد آفرینی مجلس» تأکید کردیم، تنها راه صیانت از منزلت مجلس و حفظ سرمایه اعتماد عمومی، شفافیت بی‌لکنت، قاطعیت بدون مصلحت‌اندیشی و رسیدگی علنی است. در غیر این صورت، سکوت یا رسیدگی غیرشفاف، به معنای تأیید ضمنی اتهامات خواهد بود و شکاف میان مردم و حاکمیت را عمیق‌تر خواهد کرد.

«خودرو» نه کالای لوکس که نیاز روزمره مردم است. این گزاره سال‌هاست در گوشه‌وکنار کشورمان تکرار می‌شود، اما انگار خودروسازان داخلی و سیاستگذاران گوش‌شنان بدهکار نیست. بار دیگر شایعات افزایش ۲۵درصدی قیمت محصولات ایران خودرو و سایپا در فضای مجازی به گوش می‌رسد، هر چند مهرداد خسروی، مدیر کل دفتر صنایع خودرو و وزارت صمت این خبر را تکذیب کرد، اما واقعیت تلخ بازار خودرو چیز دیگری می‌گوید. سال‌هاست صنعت خودروسازی کشورمان با انحصار مطلق و کیفیت نازل، نه تنها نیازهای مردم را برآورده نکرده، بلکه با افزایش بی‌منطق قیمت‌ها، خون شهروندان را در شیشه کرده است. وزارت صمت به عنوان متولی این حوزه، در برابر زیاده‌خواهی خودروسازان نباید سکوت کند و با مهار این گردن کلفتی‌ها، تماشاگر بازی‌ای نباشد که بازنده‌اش مردم هستند.

■ ■ ■

صنعت خودروسازی کشورمان که روزگاری قرار بود موتور محرک اقتصاد کشور باشد، حالا به غولی تبدیل شده است که نه تنها پیشرفت نمی‌کند، بلکه با هر حرکتش، فشار بیشتری بر گرده مردم وارد می‌آورد. افزایش قیمت خودروهای داخلی که هرچند وقت یک‌بار به بهانه‌های مختلف مطرح می‌شود، دیگر به یک سریال تکراری تبدیل شده است.

مهرداد خسروی، مدیر کل دفتر صنایع خودروی وزارت صمت، ضمن تکذیب افزایش قیمت محصولات ایران خودرو و سایپا که در فضای مجازی منتشر شده است، گفت: «هنوز در مورد تغییرات قیمت خودرو تصمیم نهایی اعمال نشده است.» این تکذیب‌ها، نباید بخشی از یک نمایش همیشگی باشد چراکه نمی‌تواند خشم و ناامیدی مردم را فروکش کند. وقتی خودروسازان داخلی با تولید محصولاتی که از نظر کیفیت و ایمنی حتی به استانداردهای اولیه هم نزدیک نیستند، بار هم برای افزایش قیمت فشار می‌آورند، این پرسش پیش می‌آید: این صنعت که دستاوردی دارد که چنین گستاخان عمل می‌کند؟

■ «انحصار» ریشه تمام مشکلات

بازار خودروی کشورمان سال‌هاست در چنگال انحصار گرفتار است. ایران خودرو و سایپا به‌عنوان دو غول خودروسازی کشور با حمایت‌های بی‌حدومرز دولتی، عملاً رقیبی ندارند.

این انحصار که ریشه در سیاست‌های نادرست اقتصادی و صنعتی دارد، نه تنها به بهبود کیفیت منجر نشده، بلکه خودروسازان را به بازیگرانی تبدیل کرده است که بدون ترس از رقابت، هر قیمتی را به بازار تحمیل می‌کنند. گزارش‌های متعدد نشان می‌دهد زبان نباشته این دو شرکت به ده‌ها هزار میلیارد تومان رسیده است، اما به‌جای اصلاح ساختارهای ناکارآمد و کاهش

کمیسئون اقتصادی مجلس شورای اسلامی روز گذشته در نشست با حضور اعضای این کمیسیون، برنامه‌های وزیر پیشنهادی اقتصاد و دارایی را بر بررسی کرد و اکثریت اعضا با این برنامه‌ها موافقت کردند. سخنگوی کمیسیون اقتصادی، پس از پایان این نشست اعلام کرد گزارش بررسی‌ها به‌زودی به صحن علنی مجلس ارائه خواهد شد تا جلسه‌رای اعتماد به وزیر پیشنهادی در روز دوشنبه آینده (۲۴ خرداد ۱۴۰۴) برگزار شود.

■ ■ ■

نشست کمیسیون اقتصادی مجلس دیروز در محل این کمیسیون برگزار شد. این جلسه با حضور وزیر پیشنهادی اقتصاد، اعضای ثابت کمیسیون و تعدادی از نمایندگان دیگر تشکیل شد. بحث‌ها بر محور برنامه‌های پیشنهادی وزیر متمرکز بود که شامل موضوعات مختلفی از جمله اصلاح نظام مالیاتی، تقویت بازار سرمایه، بهبود روابط اقتصادی بین‌المللی و حمایت از تولید داخلی می‌شد. به گفته فاطمه مقصودی، سخنگوی کمیسیون اقتصادی مجلس پس از بحث و بررسی در نشست کمیسیون اقتصادی و مرور برنامه‌های وزیر پیشنهادی اقتصاد رای‌گیری برای موافقت با عدم‌موافقت با برنامه‌های وزیر پیشنهادی صورت گرفت که اکثریت اعضای کمیسیون موافقت خود را با برنامه‌های پیشنهادی وزیر اقتصاد اعلام کردند. همچنین سخنگوی کمیسیون اقتصادی مجلس گفت: وزیر پیشنهادی اقتصاد نیرویی جوان با علم و متعهد است که می‌تواند در ساختار اقتصادی کشور تحولاتی ایجاد کند و ما نیز امیدوار هستیم در مباحث مختلف اقتصادی شاهد تحول باشیم، از مهم‌ترین اولویات‌های وزیر پیشنهادی اقتصاد، استقلال بانک مرکزی به شرطی که خلق پول ایجاد نکند، تأمین مالی زنجیره تولید و اصلاح سیستم بانکی است که در جلسه مطرح و بررسی شد.

■ **فرایند بررسی صلاحیت وزرا در مجلس**
بر اساس آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی بررسی صلاحیت وزرای پیشنهادی دولت در دو مرحله نخست، کمیسون‌های تخصصی مرتبط با حوزه کاری وزیر، برنامه‌های پیشنهادی او را بررسی می‌کنند و نظر خود را قالب گزارشی به صحن علنی

هزینه‌های غیر ضروری، خودروسازان ساده‌ترین راه را انتخاب می‌کنند؛ افزایش قیمت.

چندی پیش اعلام شد خودروسازان داخلی حدود ۳۰هزار میلیارد تومان زیان انباشته داشته‌اند. این زیان که عمدتاً ناشی از سوءمدیریت، هزینه‌های غیر ضروری و بهره‌وری پایین است، به‌جای اینکه به اصلاحات ساختاری جبران شود، با فشار بر مصرف‌کننده و افزایش قیمت‌ها سرشکن می‌شود، این در حالی است که خودروهای تولیدی این شرکت‌ها، از پراید و پژو ۲۰۶ گرفته تا دانا و شاهین، از نظر کیفیت و ایمنی، فاصله‌ای نجومی با استانداردا

هزاره‌های غیر ضروری، خودروسازان ساده‌ترین راه را انتخاب می‌کنند؛ افزایش قیمت.

صنعت خودروسازی گرفتار انحصاری است که نه تنها کیفیت را قربانی کرده بلکه با افزایش بی‌رویه قیمت‌ها، فشار سنگینی بر مردم وارد می‌کند. وزارت صمت باید با شکستن این انحصار و باز کردن درهای بازار به روی رقابت، راه را برای تولید خودروهای باکیفیت و مقرون‌به‌صرفه هموار کند

آیا زور «صمت» به گران‌سازهای خودروساز می‌رسد؟

«صمت» ترمز گران‌سازی خودروسازان را بکشد

خودروسازان داخلی با وجود کیفیت پایین و قیمت بالای خودروهای داخلی درصدد گران‌سازی هستند اما صمت خیز گران‌سازی خودرو را تکذیب کرده است

حامد عطایی | میزان

■ «نقش وزارت صمت» تماشاگر یا ناجی؟

وزارت صمت به‌عنوان متولی صنعت خودرو باید ترمز این گردن‌کلفتی‌ها را بکشد، اما عملکرد این وزار تخانه در سال‌های اخیر نشان‌دهنده انفعال و ناتوانی در برابر فشار خودروسازان است.

ایران خودرو و سایپا بارها تهدید کرده‌اند که اگر قیمت‌ها افزایش نیابد، تولید را متوقف خواهند کرد. این تهدیدها که نمونه اخیر آن در نامه ایران خودرو به سازمان بورس در خرداد۱۴۰۴ دیده شد، نشان‌دهنده عمق نفوذ این شرکت‌ها در ساختار تصمیم‌گیری کشور است. وزارت صمت، به‌جای اینکه با اصلاح

داند و بسیاری از این خودروها حتی در تست‌های ایمنی اولیه نمره قبولی نمی‌گیرد.

■ کیفیت پایین، بهانه‌های پررنگ

خودروسازان داخلی سال‌هاست با بهانه‌هایی مثل افزایش نرخ ارز، تورم و هزینه‌های تولید، برای افزایش قیمت لابی می‌کنند، اما پرسش این است: این صنعت چه کیفیتی ارائه می‌دهد که چنین افزایش‌هایی را توجیه کند؟ خودروهایی که هنوز با تکنولوژی دهه‌های گذشته تولید می‌شوند، نه تنها از نظر طراحی و امکانات عقب‌مانده‌اند، بلکه از منظر ایمنی و مصرف سوخت هم فاجعه‌بار عمل می‌کنند، حتی محصولات جدید که با تبلیغات پر سر و صدا وارد بازار شده‌اند، نتوانسته‌اند رضایت مشتریان را جلب کنند. در مقابل، خودروسازان جهانی با رقابت در بازارهای آزاد، محصولاتی تولید می‌کنند که نه تنها

ایمن‌تر و باکیفیت‌ترند، بلکه با قیمت‌هایی به‌مراتب

مناسب‌تر به دست مصرف‌کننده می‌رسند.

به‌عنوان نمونه، یک خودروی اقتصادی در بازارهای

جهانی با امکاناتی نظیر سیستم‌های پیشرفته ایمنی، مصرف سوخت بهینه و طراحی مدرن، قیمتی معادل

یک خودروی داخلی بی‌کیفیت در کشورمان دارد. این مقایسه نشان می‌دهد متنگل، نه در هزینه‌های تولید، بلکه در ساختار معیوب و انحصاری صنعت

خودروسازی ایران است.

شود. امیدواریم جلسه رای اعتماد در موعد مقرر برگزار شود.

کارشناسان اقتصادی نیز نظرات متفاوتی درباره این موضوع ابراز کردند. به باور آنها موافقت کمیسیون اقتصادی گام مثبتی است، اما ما وزیر پیشنهادی باید نشان دهد که توانایی اجرای برنامه‌های خود را در شرایط پیچیده اقتصادی کشور دارد.

■ گام بعدی، جلسه رای اعتماد

با اتمام بررسی‌های کمیسیون اقتصادی، گام بعدی در فرایند تأیید وزیر پیشنهادی اقتصاد، برگزاری جلسه رای اعتماد در صحن علنی مجلس است. بر اساس اعلام سخنگوی کمیسیون، این جلسه روز دوشنبه (۲۵ خرداد ۱۴۰۴) برگزار خواهد شد. در این جلسه، وزیر پیشنهادی فرصت خواهد داشت برنامه‌های خود را مستقیماً برای نمایندگان تشریح کند و به پرسش‌های آنها پاسخ دهد.

گزارش کمیسیون اقتصادی که شامل خلاصه‌ای از برنامه‌های وزیر و نظرات اعضای کمیسیون است، پیش از جلسه رای اعتماد در اختیار نمایندگان قرار خواهد گرفت. بر اساس آیین‌نامه داخلی مجلس، رای اعتماد به وزیر پیشنهادی نیازمند کسب اکثریت آرای نمایندگان حاضر در جلسه است.

موافقت اولیه کمیسیون اقتصادی با برنامه‌های وزیر پیشنهادی اقتصاد در حالی اعلام شده است که دولت جدید در تلاش است کابینه خود را هر چه سریع‌تر تکمیل کند.

با توجه به اهمیت وزارت اقتصاد در هدایت سیاست‌های مالی و اقتصادی انتظار می‌رود جلسه رای اعتماد به وزیر پیشنهادی با حضور حداکثری نمایندگان و بحث‌های گسترده برگزار شود. نتیجه این جلسه نه تنها سرنوشت وزیر پیشنهادی را مشخص خواهد کرد، بلکه می‌تواند نشانه‌ای از میزان همکاری میان دولت و مجلس در حوزه

اقتصادی باشد.

موافقت کمیسیون اقتصادی مجلس با برنامه‌های

وزیر پیشنهادی اقتصاد، اولین گام در مسیر تأیید

صلاحیت وی برای تصدی این وزارتخانه کلیدی است.

سیاست‌های قیمت‌گذاری، حمایت از رقابت و باز کردن درهای بازار به روی خودروهای وارداتی. این انحصار را بشکنند، اغلب تسلیم فشارها شده و راه را برای افزایش قیمت‌ها هموار کرده است.

هنوز یادمان نرفته است که ستاد تنظیم بازار اجازه افزایش ۱۸درصدی قیمت خودروهای داخلی را داد، اما این افزایش نه تنها به بهبود کیفیت منجر نشد، بلکه فاصله قیمت کارخانه و بازار را بیشتر کرد و به سوداگری در بازار خودرو دامن زد. وزارت صمت با وجود وعده‌هایی برای افزایش تولید و کاهش فاصله قیمتی، عملاً نتوانسته این شکاف را پر کند، حتی طرح‌هایی مثل واردات خودرو که می‌توانست انحصار را تا حدی کاهش دهد، با موانع متعدد اجرایی روبه‌رو شده است.

■ راهکار چیست؟

اگر تولید خودرو با قیمت‌های فعلی برای خودروسازان به‌صرفه نیست، چرا به جای افزایش قیمت، هزینه‌های غیرضروری را کاهش نمی‌دهند؟

سوءمدیریت در این صنعت، از استخدام‌های غیر ضروری گرفته تا قرار دادهای غیر شفاف با قطعه‌سازان، ریشه اصلی زیان‌دهی است. به‌جای اینکه مردم تانوان این ناکارآمدی را ببندند، خودروسازان باید ساختار خود را اصلاح کنند. اگر این اصلاحات هم جواب نداد، شاید بهتر باشد درهای این صنعت را ببندند و اجازه دهند بازار رقابتی شکل بگیرد.

واردات خودروهای خارجی، حتی با تعرفه‌های معقول، می‌تواند انحصار را بشکند و خودروسازان داخلی را مجبور به بهبود کیفیت کند.

تجربه کشورهایی دیگر نشان داده رقابت، بهترین راه برای ارتقای کیفیت و کاهش قیمت است. در ایران سیاست‌های حمایتی از خودروسازان، نه تنها به رشد این صنعت کمک نکرده، بلکه مصرف‌کننده را به گروانی در دست انحصارگران تبدیل کرده است.

■ خون مردم در شیشه

افزایش قیمت خودرو در شرایطی که قدرت خرید مردم روز به روز کاهش می‌یابد، چیزی جز فشار مضاعف بر افشار متوسط و ضعیف نیست.

خودرویی که قرار بود وسیله‌ای برای رفاه باشد، حالا به کالایی لوکس تبدیل شده است که بسیاری از ایرانیان از خرید آن محرومند. این در حالی است که خودروسازان بدون هیچ توجیه منطقی، همچنان بر طبل افزایش قیمت می‌کوبند و وزارت صمت، باید جلوی این روند بی‌بند را با تکذیب‌های بی‌فایده، فقط صورت‌مسئله چاک می‌شود. مردم حق دارند خودروهایی ایمن، باکیفیت و مقرون‌به‌صرفه داشته باشند، نه محصولاتی که نه تنها جان‌شان را به خطر می‌اندازند، بلکه جیب‌شان را هم خالی می‌کنند. اگر خودروسازان نمی‌توانند محصولی درخور ارائه دهند، بهتر است میدان را به دیگران واگذار کنند. وزارت صمت باید با قاطعیت وارد عمل شود، انحصار را بشکند و ترمز این گردن‌کلفتی‌ها را بکشد.

این تصمیم که با حمایت اکثریت اعضای کمیسیون همراه بوده، نشان‌دهنده نگاه مثبت نمایندگان به برنامه‌های ارائه‌شده است، با این حال تأیید نهایی وزیر پیشنهادی به رأی نمایندگان در صحن علنی مجلس در روز دوشنبه آینده بستگی دارد. در شرایطی که اقتصاد کشورمان با چالش‌های متعددی مواجه است، انتخاب وزیر اقتصاد می‌تواند تأثیر قابل‌توجهی بر آینده سیاستگذاری‌های اقتصادی کشور داشته باشد.

وزارت اقتصاد و دارایی به‌عنوان یکی از مهم‌ترین نهادهای اجرایی کشور، نقش کلیدی در سیاستگذاری‌های کلان اقتصادی، مدیریت منابع مالی و تنظیم بازارهای مالی ایفا می‌کند.

در شرایطی که کشورمان با چالش‌هایی نظیر تورم بالا، نوسانات ارزی، تحریم‌های بین‌المللی و نیاز به اصلاحات ساختاری مواجه است، تعیین وزیر اقتصاد از اهمیتی حیاتی برخوردار است.

این وزارتخانه مسئولیت هدایت سیاست‌های مالی، تقویت بازار سرمایه، بهبود فضای کسب‌وکار و گسترش روابط اقتصادی بین‌المللی را بر عهده دارد. انتخاب سریع و دقیق وزیر اقتصاد می‌تواند به ثبات سیاستگذاری‌ها و کاهش بلاتکلیفی در بخش‌های اقتصادی کمک کند. وزیر اقتصاد با تدوین برنامه‌های واقع‌بینانه و هماهنگ با اسناد بالادستی مانند برنامه هفتم توسعه، می‌تواند مسیر اصلاح نظام مالیاتی، حمایت از تولید داخلی و کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی را هموار کند.

در شرایط کنونی که اقتصاد نیازمند تصمیم‌گیری‌های قاطع برای مدیریت بحران‌هاست، فقدان وزیر دانسم می‌تواند به تأخیر در اجرای سیاست‌های کلیدی و افزایش ناطلمیانی در بازارها منجر شود. علاوه بر این، وزیر اقتصاد به‌عنوان یکی از اعضای اصلی تیم اقتصادی دولت، باید با دیگر نهاده‌ها مانند بانک مرکزی و سازمان برنامه و بودجه هماهنگی داشته باشد تا سیاست‌های پولی و مالی کشور هم‌راستا شوند.

تأخیر در تعیین وزیر می‌تواند این هماهنگی را مختل کند و به کاهش اعتماد عمومی و سرمایه‌گذاران منجر شود، بنابراین مجلس و دولت

باید با تسریع در فرایند رای اعتماد، زمینه را برای

حضور هر چه سریع‌تر وزیر اقتصاد فراهم کنند

تا این وزارتخانه کلیدی بتواند با قدرت به حل

چالش‌های اقتصادی کشور بپردازد.